

UZVARAS CELŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 80 (878)

Svētdien, 1956. g. 8. jūlijā

7. gads

Plašāku vērienu pakaišu kūdras sagatavošanai

Pēdējos divos gados vislielākās ražas rajonā ieguva kolhozi „Zelta vārpa” un „Nākotne” — pirmais caurmērā 10,4 cent no 1 ha, otrs 9,2 cent. Šie kolhozi rudenos iekuļ pa 5—6 cent graudu no 1 ha vairāk kā pārējie rajona kolhozi, kur kolhoznieki no saviem piemājas dārziņiem ievāc vairāk nekā kolhozos.

Ar ko tas izskaidrojams, ka piemājas dārziņos ražas ir lielas? Kāpēc kolhozos „Zelta vārpa” un „Nākotne” tās ir divreiz lielākas kā pārējos rajona kolhozos? Tikai ar to, ka gadu gadā mūsu kolhozu lauki saņem niecīgu, nepietiekošu organisko mēslu devu. Ja salīdzinām pēdējo gadu mēslojumu devas uz vienu ha aramzemes un iegūtās ražas, tad skaidri redzama aina, kas rāda, kur slēpjas galvenais zemo ražu cēlonis.

Tā, piemēram, rajonā uz vienu ha aramzemes 1953. gadā dotas 3,4 tonnas organisko mēslu, 1954. gadā — 2,7 tonnas, 1955. gadā — 2,2 tonnas. Līdz ar to samazinās arī ražas. 1953. gadā rajonā caurmērā no viena ha ieguva 5,6 cent, bet 1955. gadā tikai 2,9 cent. Cukurbiešu ražas 1953. gadā bija 129 cent no ha, bet 1955. gadā — 31,6 cent no ha, kartupeļu no 62 cent 1953. gadā samazinājās līdz 41,5 cent 1955. gadā.

Kā redzams no faktiem, samazinoties organisko mēslu devām, samazinājās arī visu kulturu ražas.

Ir aprēķināts, ka kolhoznieka piemājas lauciņš gadā saņem ap 20 tonnas organisko mēslu uz ha. Saprotams arī ražas te ievērojami lielākas. Kolhozs „Nākotne” 1955. gadā uz 1 ha aramzemes deva 7 tonnas mēslu, „Zelta vārpa” 5,7 tonnas, bet tādi kolhozi kā Ļeņina vārdā nosauktais — 0,5 tonnas, „Padomju Latvija” — 1,1 tonnu, Kaļiņina vārdā nosauktais — 1,1 tonnu.

Katrs zemkopis, nemaz nerunājot par agronomiem, zina, ka dodot mūsu augsnei šādas niecīgas organisko mēslu devas, nevaram iegūt apmierinošas ražas. Savukārt nodrošināt pietiekošu mēslojumu devu mums neatļāva nabadzīgā lopbarības bāze, jo salmi bija jāizlieto nevis pakaišiem, bet gan jāizbaro lopiem.

Tagad, gatavojoties ziemāju sējai, katram kolhozam jāsaprot un jānodrošina vienam ha papuvju vismaz 20 tonnas izvēdinātas kūdras vai kūdras — kūtsmēslu komposta. Vislielākā uzmanība jāveltī pakaišu materiālu sagatavo-

šanai nākošajam kūti stāvēšanas periodam ar tādu aprēķinu, lai katrs liellops ziemas mēnešos dotu vismaz 15 tonnas kūtsmēslu.

Rajona kolhozi šogad ievērojami paplašinājuši ilggadīgo un viengadīgo zāļu platības, kas nodrošina lopus ar labu barību. Līdz ar to daļa no agrāk izbarojamiem salmiem būs izmantojama kā pakaišu materiāls, bet tā saprotams nepietiks. Katram kolhozam jāsaprot, ka pietiekošā daudzumā pakaišu kūdra, lai nākošajā gadā varētu dot augsnei pietiekoši un labu organisko mēslojumu.

Daudzos rajona kolhozos jau sekmīgi rit pakaišu kūdras sagatavošana. Piemēram, kolhozi „Molodaja gvardija”, „Dzimtene” izraukuši 800 m³, Staļina vārdā nosauktais — 700 m³, „Padomju Latvija” — 210 m³ un citi.

Tas liecina, ka šo kolhozu valdes un kolhoznieki grib un var pacelt savu lauku ražību. Tomēr vēl ir daudz kolhozu kā „Draudzīgais maijs”, Ļeņina vārdā nosauktais, Čapajeva vārdā nosauktais, Kaļiņina vārdā nosauktais un citi, kur visi, sākot no ierindas kolhoznieka un beidzot ar agronomu un priekšsēdētāju saprot, ka dodot 2—3 tonnas uz ha organisko mēslojumu, nevar iegūt daudz maz apmierinošas ražas, bet arī tagad necenšas stāvokli reāli uzlabot. Te vēl šodien nav uzsākta pakaišu kūdras sagatavošana.

Mazu palīdzību pakaišu kūdras iegūšanā kolhoziem sniedz MTS. Pašlaik, kad daļa no MTS tehnikas netiek nodarbināta lopbarības sagādē un plēsumu ierīkošanā, varētu aktīvi palīdzēt. Ir saprotams labi izvest kūdras uz papuvēm mēslojumam, ko vairākos kolhozos mehanizatori veic labi, bet vēl labāki rezultāti būs, ja kūdras izlaidīs caur kūti, jo visiem zināms, ka kūdras kūtsmēslī daudz vērtīgāki par salmu vai citu pakaišu materiālu mēsliem.

Ja vairums rajona kolhozu kūdras purvos valda klusums, tad tas liecina tikai par to, ka šo kolhozu valdes un partijas pirmorganizācijas šodien praktiski nerūpējas par augstām ražām nākotnē, bet nodarbojas tikai ar garām runām.

Nav cita iespaidīgāka līdzekļa krasai visu kulturu ražu pacelšanai kā organisko mēslu devu palielināšana mūsu noplicinātajiem laukiem, tas jāņem vērā katrā kolhoza valdei, katrā partijas pirmorganizācijai.

PĀRSKATS

par triju rajonu socialistiskās sacensības gaitu lopkopības produktu ražošanā uz šī gada 1. jūliju (pēc plānu komisijas ziņām)

	Līvānu	Preiļu	Krustpils
Piena brutto produkcija procentos, salīdzinot ar pagājušo gadu.	101,4	107,5	100,3
Izslaukts piens no 1 gov.	783	585	765
+ vai — salīdzinot ar pagājušo gadu no 1 gov.	+37	+100	+19
Saražots piens uz 100 hektariem.	69	33	60
Saražots gaļas uz 100 ha dzīvsva.	14	8,2	12,7
Tai skaitā cūkgaļas uz 100 ha aramzemes.	8,3	25,1	8,1
Iegūts ola no 1 vistas gab.	31	33	32

PĀRSKATS

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona kolhozos uz šī gada 5. jūliju (pēc plānu komisijas ziņām)

Siena pļauja rajona kolhozos veicas vēl joprojām gausi. Kaut cik veiksmīgi šo darbu uzsākuši Pēternieku ciema un Rudzētu ciema kolhozi. Kolhozos nopļautās platības nav sevišķi lielas, tad tomēr dabisko zālāju pļaujā šie kolhozi ierindojas rajonā pirmajās vietās.

Nerūpējas par lopbarības sagādi Kaļiņina vārdā nosauktā kolhoza valde. Nav te iesākta ne siena pļauja, nedz skābbarības sagatavošana. Arī no sētajiem zālājiem nav nopļauts neviens hektars lopu piebarošanai.

Ar skābbarības sagatavošanu rajona kolhozos stāvoklis kritisks. Iznemot kolhozu „Ziedošā vārpa”, „Molodaja gvardija”, „Sarkanais karogs” un Ļeņina vārdā nosaukto lauksaimniecības arteli, kur ieskābētas vismaz 30—60 tonnas, pārējos kolhozos šis darbs uz 5. jūliju vēl nav sākt.

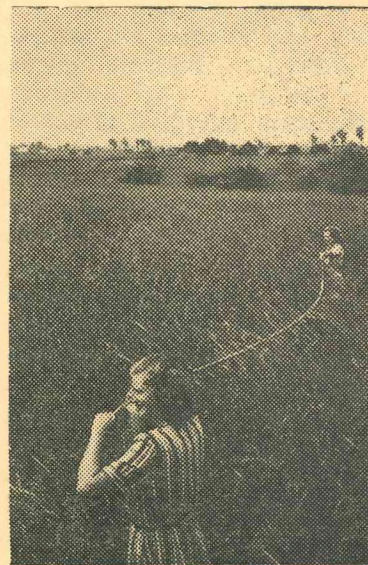
Kolhoza nosaukums	Nopļautas dabiskās pļavas ha	Nopļauti sētie zālāji ha	Nopļauts sēto zālāju zaļbarība ha
Staļina v. n.	31	4	6
Ciņa	25	—	—
Darbs	24	—	—
Majenkova v. n.	21	3	—
Padomju Latvija	21	—	—
Ļeņina v. n.	12	4	0,5
Vorošilova v. n.	8	—	—
Sarkanais karogs	7	18	—
Latgales zieds	6	66	—
Nākotne	6	2	0,5
Oškalna v. n.	5	—	3
Molotova v. n.	4	9,5	—
Brīvais zemnieks	2	11	0,2
Čapajeva v. n.	2	—	3,5
Draudzīgais maijs	—	45	1
1. Maijs	—	15	4
Molodaja gvardija	—	14	1
Strauts	—	6	1,5
Ziedošā vārpa	—	5	—
Zelta vārpa	—	—	11
Uzvara	—	—	0,5
Dzimtene	—	—	—
Kaļiņina v. n.	—	—	—
Darba tauta	—	—	—

Sēto zālāju pļauja no rajona kolhoziem vislabāk veicas kolhozā „Latgales zieds”. Acīm redzot te labi izprot, cik liela nozīme nenokavēt ābolīņa pļauju, lai saglabātu

pēc iespējas vairāk barības vienību.

Lopbarības sagādes tempiem nekavējoties jāpieaug, jo patreiz siena pļaujas gaita nesola neko labu.

MŪSU REPUBLIKĀ

Linu sējumus labi kopj Daugavpils rajona Oškalna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedri. Pašlaik šeit beidz ravēt linus. Sējumiem dod virsmēslojumā mineralmēslus. Kolhoznieki apņēmušies iegūt no katra hektara 4,5 centnerus šķiedras un 3,5 centnerus sēklu.

Attēlā: komjauniete Teofilija Guļāne ravē linus. Viņa ik dienas ievērojami pārsniedz normu.

S. Daņilova foto

Ilūkstes rajona kolhozā „Udarņik” veic rudzu mākslīgo papildapputeksnēšanu. Šajā darbā kolhozniekiem daudz palīdz Višķu lauksaimniecības tehnikuma studenti.

Attēlā: studentes komjaunietes Staņislava Rudāne (pa labi) un Genoveva Simanova veic rudzu papildapputeksnēšanu.

S. Daņilova foto

Skolu dzīve

Savlaicīgi sagatavot rajona skolas jaunajam mācību gadam

Nobeidzot 1955./56. mācību gadu, Līvānu rajona skolas var atskatīties uz zināmiem panākumiem mācību un audzināšanas darbā, kas gūti, vadoties pēc jaunajam mācību programām un partijas XX kongresa materiāliem. Aizvadīto mācību gadu rajona skolas noslēdza ar 87,5 procentu sekmību, tas ir sekmība cēlusies par 2 procentiem, salīdzinot ar iepriekšējo mācību gadu. Ne tikai augstu sekmības procentu, bet arī dziļas un pamatīgas zināšanas eksamenos uzrādīja Bīrzāku pamatskolas (pārzinis b. Prodnieks), Pētermuižas 7-gadīgās skolas (direktors b. Ševčenko) un citu skolu skolēni. Tomēr rajonā ir arī skolas, kur sekmības procenti stipri zemāks. Tā, piemēram, Līvānu 1 vidusskola mācību gadu beidza ar 15,8 procentu nesekmīgu skolēnu, pie tam šī skolā mācību gadā skolēnu skaits samazinājies par 34 skolēniem. Neraugoties uz to, ka pagājušā mācību gada sākumā darbā stājās jaunuzceltā modernā Rudzētu vidusskola, darbs šajā vidusskolā vēl nav nostādīts pietiekoši augstā līmenī. Sekmība skolā zema — 85,4 procenti, atbirums liels (17 skolēnu), kas izskaidrojams ar to, ka pie skolas pastāv tikai neliels internats (telpu trūkuma dēļ) un skolā nav labi noorganizēta sabiedriskā ēdināšana. Pagājušajā mācību gadā lielas grūtības sagādāja arī skolas apgāde ar malku.

Gatavojoties jaunajam mācību gadam, jāievēro pielāgātās kļūdas. Skolas vadībai un rajona vadošajām iestādēm jārūpējas, lai Rudzētu vidusskola tiktu savlaicīgi apgādāta ar kurināmo, paplašinātas telpas internatam un labi noorganizēta sabiedriskā ēdināšana. Tomēr, par nožēlošanu, jākonstatē, ka uz šodien skola ar kurināmo vēl pilnībā nav apgādāta. Te noteikti vainojama rūpkombināta vadība, kas kavējas ar malkas piegādi un Rudzētu ciema padome kopā ar kolchoza „Molodaja gvardija” priekšsēdētāju, kas parūpējas par dziļu grāvju izrakšanu skolas tuvumā, bet nerūpējas par tiltu būvi pār šiem grāvjiem.

Pagājušajā mācību gadā zināmus sasniegumus skolas guvušas arī praktiskumu mācīšanās, kas skolu programmās bija pirmo gadu.

Pie visām rajona skolām te noorganizētas kokapstrādāšanas darbnīcas, kurās 5.—7. klašu skolēni apgūst praktisko darbu programmu.

Gatavojoties jaunajam mācību gadam, skolām jau laikus jāpadomā par esošo darbnīcu paplašināšanu un metalapstrādāšanas darbnīcu ierīkošanu, jo nākošajā mācību gadā praktiskos darbus mācīs arī 7. klasēs.

Ne visās skolās vēl pilnīgi realizē Izglītības ministrijas dotos norādījumus par skolēnu vasaras prakses organizē-

šanu kolchozu laukos. Līvānu II vidusskola savā šefības kolchozā nav pat uzpēmusies kukuruzas audzēšanu un šo valstiski svarīgo uzdevumu atstājusi pašplūsmē. Turpretī ļoti labi darbs noorganizēts Rimicānu 7-gadīgajā skolā (direktors b. Zurza), kur kukuruza jau izravēta, izretināta, saņemusi virsmēslājumu un sasniedz 80 cm garumu. Šeit darbs ar skolēniem iepriekš ļoti pārdomāts, organizēts un panākumi neizpaliek.

Svarīgs faktors skolēnu sekmju celšanā, skolēnu kontingenta saglabāšanā un disciplīnas audzināšanā ir skolas internats, bet vēl līdz šim ne pie visām rajona skolām pastāv internati un jau esošie nespēj uzņemt visus skolēnus, kas tajos vēlas dzīvot. Nākošajā mācību gadā ar izpildu komitejas lēmumu nolēmts atvērt internatus pie Līvānu 1. vidusskolas un Gaiņu 7-gadīgās skolas, nolēmts paplašināt arī esošos internatus, uzlabot skolās sabiedrisko ēdināšanu, noorganizēt Līvānu 1. vidusskolā siltu pusdienu izsniegšanu skolēniem.

Lai savlaicīgi sagatavotu skolas jaunajam mācību gadam, nedrīkst ne dienu kavēt skolu apgādi ar kurināmo un telpu remontu. Ja skolu remonts, izņemot Līvānu 1. vidusskolu, visumā tuvojas nobeigumam, tad to nevar teikt par kurināmā sagādi. Pilnīgi ar malku apgādātas ir tikai Vanagu, Rimicānu 7-gadīgās skolas un visas pamatskolas, bet pārējās rajona skolās kurināmā apgāde tikai daļēji uzākta. Skolu direktoriem jāpieliek visas pūles, lai jau tuvākajā laikā visas skolas būtu apgādātas ar malku. Sevīška atbildība šeit gulstas uz rūpkombināta direktoru b. Prochorovu, kas aizkavē malkas piegādi skolām.

Pats galvenais skolu sagatavošanā jaunajam mācību gadam ir un paliek pedagoģiskie kadri. Visumā rajona skolās kadru jautājums nokārtots un skolas apgādātas ar attiecīgo priekšmetu specialistiem, tomēr atsevišķās rajona skolās vēl trūkst skolotāju—specialistu.

Rajona komjaunatnes komitejai steidzīgi jānokārto arī jautājums par skolu nodrošināšanu ar kvalificētiem pionieru vadītājiem, lai jau ar pirmajām jaunajam mācību gada dienām skolās tiktu izvests darbs ar pionieriem un pārējo skolu jaunatni.

Skolu direktori un skolotāji, bērnu vecāki un sabiedrisko organizāciju un iestāžu vadītāji, pieliksim visus spēkus, lai rajona skolas savlaicīgi sagatavotos jaunajam mācību gadam un jau ar pirmajām mācību dienām sāktu spraigu darbu.

Z. Rumba,
tautas izglītības nodaļas
inspektors

Humors un satira

Kolchoza agronomes aizmirstības rezultāts

Ir gan ērcīgi tie šīju skolas skolēni ar visām skolotājām, nosēcās b. Mukāne, kolchoza „Ziedošā vārpa” agronome.— Kas tad nu? — apjautājos, — vai zirņus, kuru vēl nav, noēduši?

— Tad nē jau. Vīpdien šie zvanija, ka gribot nākt talkā kukuruzu vai ko citu ravēt. Prasīja, lai aizsūtīt mašīnu ap pusastopiem un ierādot lauku. Bet es i aizmirsu ar visām tām svētdienas būšanām... A, šorit šie prasa mašīnu! Bet kur es to raušu, kad šoferus nevar sadzīt rokā ap pulkstens deviņiem? Kā adatas siena kaudzē pazuduši. Būs jāsakā, lai stampā šurp kājām, ja grib.

Savās interesēs...

Nīcnieku pamatskolas pārzine Anna Zelčāne jau kuro reizi apgāja ap skolai iedalīto zemes gabaliņu. Skatīja soļus, rēķināja, apstājās, padomāja un lietiski sprieda. Lūk, dažas frazes no Annas aprēķiniem un spriedumiem: „Šitā, tā saucamā, Nīcnieku pamatskola cauri un cauri nodota manā pārzināšanā. Manā. Tātad, es te esmu saimniece. Tātad es, Zelčānu Anna pārzinu par skolu, kas virs skolas, skolā un zem skolas. Paga, paga, kas tad tur isti ir zem skolas?... Ahā, zem skolas un apkārt skolai ir zeme, tīra, auglīga aramzeme. Veselas astoņdesmit simtdaļas lauksaimnieciski izmantojamās zemes.

Ja šito placīti kārtīgi apstrādātu, iedēstītu kartupeļus, tos izaudzētu un novāktu, tad varētu ar kartupeļiem kaut vai uz tirgu braukt. Un patiesību sakot, kāpēc tad tā nevar izdarīt. Nu kāds gan labums, ja mēs te ierīkojam sporta spēļu laukumā vai skolēnu izmēģinājuma lauciņu. Nu pilnīgi nekāds. Ja sportlaukumā, tad tur ne šķipsniņu zāles nedabūs, ja izmēģinājuma lauciņā, tad vēl sliktāk. Mēģinājums paliek mēģinājums un neviss taustama manta, sev tur maz kas atlēks. Nu un vispār tur vēl nevar zināt, vai šī zeme izmantojama mēģinājumiem. Drošs paliek drošs, labāk izmēģināt tur vispirms pašā kaut ko audzēt. Ne par velti tautas paruna saka: „Septiņas reizes atmēri — vienreiz nogriez!”

... Un skolas pārzine Anna Zelčāne „nogrieza” 20 simtdaļas savām vajadzībām. Mēģinājums izdevies lielisks: kartupeļi aug varenī un liekas, ka par ražu arī nebūs jāžēlojas, bet pārējās 60 simtdaļas tā šodien nav izmantotas, kaut gan skolēni labprāt būtu mācījušies apkopt savu dārziņu vai parotajāties savā sporta laukumā, ja tāds būtu.

L. Jānītis

Dārgās,
„Asās
Nātres”!
Sāku
just, ka
rajonā
mani gri-
bot it kā
uzsacik-
tēm uzai-

cīnāt man līdzīgi vīri. Kādās disciplinās? Tad nu par to jau gribēju arī šoreiz pastāstīt, lai neuzdrošinās nevienš. Man līdzīgu nav. Bet vispirms būsim pazīstami.

Esmu no kolchoza „Nākotne”, jaunietis pašos spēka gados. Vecāku dotais vārds man ir Viktors Sorokins, bet te tie nevēlas mani dažkārt

Kā gāja, kā negāja, bet skolēni līdz pusdienām 2 ha lielu kukuruzas lauku izravēja.

— Tā kā pusdienu būtu klāt, — ieminējās viens, otrs no skolēniem, bet kas tad turp aicinās. Domāju pie sevis, vai tik arī to nav aizmirsuši, un aši devos uzmeklēt agronomi. Bet vai! Šoreiz agronome pazudusi kā mazais nazītis varžu diķī. Saimniece Znuitiņa tik pateica: — Bija, bija te mūsu agronome, bet vot iegrūda rokā kilogramu sviesta un pazuda, teikdama: — Ātrāk paņem sviestu šie var atkal atnākt.

Un kā tad nu viņi nenāks,

kad vakars vēl tālu un daudz ko var veikt.

Pēcpusdienā pateicoties b. Lūzenīkam — brigadierim, skolēniem ierādīja lopbarības biešu lauku ap 0,4 ha platībā.

Bet, vai dienā! Nežāļu kaut vai skābē, bet biešu nav! Hm, jā, — teļc skolēni. Mums skolā i agronoma nav, bet dārziņi skaistāki. Oškalna vārdā nosauktajā kolchozā, kur strādājam agrāk, arī tie labāki, čukst otrais, — un tur jau nav tādas agronomes, kas visu aizmirst. Ej nu saziņi, varbūt tie pašī runkuļi aizmirsti iesēt, kuri mums jāravē un tāpēc jau to nav.

J. Akots

Aiz kauna vai zemē lien

Jūs domājat, ka tie ir kumēdiji? Nē. Tāda poza, kāda redzama fotouzņēmumā, jāņem katram pircējam pie Līvānu spirta rūpnīcas kioska № 4.

Šitā kaite jārstē

Kolchoza „Brīvais zemnieks” III laukkopības brigades kolchozniece Kozuru Heļa jau dažus gadus atpakaļ saslima ar nelāgu kaitei. Daudzi bija nopūlējušies uzstādīt pareizu diagnozi un mēģināt Heļu ārstēt, bet līdz šim tas vēl nav izdevies. Cilvēks paliek arvien dūšīgāks, mīļgānāks un plāpīgāks, iestājas riebums pret darbu, sapulcēs gribas kliegt un ārdīties, liela vēlēšanās rakstīt sūdzības uz visām pusēm. Tā apmēram raksturojama Kozuru Heļas slimība, bet kur tās cēloni un līdz kādam galam tā novedīs, lūk, to pateikt nevar.

Sevišķi dzīvi slimība izpaudās un mocīja Heļu, kad kolchozā notika kopsapulce par grozījumiem Lauksaimniecības arteļa statutos. Tad Heļa saviļķa zem zoda ciešāk lakatīna stūrus un kā trūkās kājās, tā plēta muti: „Nekādu grozījumu, man nav tas izdevīgi, es pret grozījumiem!”

Re, kur vīrs...

dēvē par „vīru, kas jāsavaldā”. Vēl pasaulē nav nācis tas, kas man iemauktus var uzlikt, nemaz nerunājot par to kolchoza kluba kniņu un šādiem tādām no komjaunatnes organizācijas un jauniešu pašdarbības pulciņa. Paskat' tūk, šiem nepatīkot, ka es reiz to kluba vadītāju piespiedu pie sienas, nolamāju trīsstāviem vārdiem un piedraudēju ar dūrēm par to, ka šī mani sienas avīzē un „zibenī” bija iespērusi par maniem varon-darbiem. Tagad nu iedzinu respektu kluba kniņai. Tā klusē un es varu izlaist lielo riņķi. Nekas jau lielais nav paveikts, bet tomēr varu pa-

„Tā, tā, mās, turies, mēs arī ar tevi!” no abām pusēm piebikstīja Brūvers ar Strodu, jo viņi pie savām sievām arī tā kā būtu nomanījuši to pašu nelaimi, kas piemeklējusi Heļu. Savu kaimiņi viņi protams cienīja kā varen rosiņu mēltietī, ko var izmantot gramafona taures vietā. Pie tam Heļa arī „kārtīga”, jo savu kolchoznieku izstrādes dienu grāmatīņu līdz šim ir izturējusi tīru, bez neviena izstrādes dienu ieraketa.

Tāču citādi domāja citi arteļa biedri, kam tāda slimība sveša. Viņi uz Heļu nemanī neklausījās, bet vienā rāvienā noraksturoja tās kaitei, iesakot arī derīgas zāles: „Slinka kā pagale, liela tiepša un kolchoznieku tiesību nelikumīga izmantotāja.” Līdzēt te var stingrs darba dienu minimums, kārtīga samaksa par personīgajai govij izmantotajām ganībām.

A. Dadzis

lielities. Diez' vai rajonā ar ir tāds, kas kluba priekšnamam izsita divas rūtis, kas salauza kluba piebūvei lieveni, kas atlauza aizslēgtās kluba durvis, norāva un samīdīja aizkarus, sasita karafī un vēl... vēl ko veicu, ko pats neatceiros. Ja ir otrs tāds pat rajonā, skrien ziņģi šurp uz sacensībām. Uztaisīsim vienu „mansafti” i tavā, i manā kolchozā, jo lieku 99 pret vienu, ka neviens tā neprot papildināt afitās ar „neizsakāmi cēliem” vārdiem un ieraut leķšās pusstopu, ka nokraukst vien.

V. Sorokina vārdā
uzrakstījis
A. Plepe

Redaktora v. i. A. STARIS